
Plenarhandling

B9-0157/2020

12.5.2020

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av uttalanden av rådet och kommissionen

i enlighet med artikel 132.2 i arbetsordningen

om den nya fleråriga budgetramen, egna medel och återhämtningsplanen
(2020/2631(RSP))

**Dimitrios Papadimoulis, José Gusmão, Marisa Matias,
Pernando Barrena Arza, Manon Aubry, Martina Michels,
Giorgos Georgiou, Manuel Bompard, Petros Kokkalis, Marc Botenga,
Konstantinos Arvanitis**

för GUE/NGL-gruppen

B9-0157/2020

Europaparlamentets resolution om den nya fleråriga budgetramen, egna medel och återhämtningsplanen (2020/2631(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och dess protokoll nr 28 om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning,
- med beaktande av artiklarna 225, 311 och 312 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2018 om nästa fleråriga budgetram: förberedelse av parlamentets ståndpunkt om den fleråriga budgetramen efter 2020¹,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 2 maj 2018 till rådets förordning om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (COM(2018)0322),
- med beaktande av sitt interimsbetänkande av den 14 november 2018 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 – parlamentets ståndpunkt i syfte att nå en överenskommelse,
- med beaktande av sin resolution av den 10 oktober 2019 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 och egna medel: dags att uppfylla medborgarnas förväntningar²,
- med beaktande av punkt 16 i ramavtalet av den 20 oktober 2010 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen³,
- med beaktande av punkt 10 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser⁵,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 23 april 2020, genom vilka kommissionen fick i uppdrag att analysera de exakta behoven och snarast lägga fram ett förslag till återhämtningsplan,

---

¹ EUT C 162, 10.5.2019, s. 51.

² Antagna texter, P9_TA(2019)0032.

³ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁴ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁵ Antagna texter, P9_TA(2020)0054.

- med beaktande av Eurogruppens uttalande om krisstödet med anledning av pandemin av den 8 maj 2020,
- med beaktande av Eurogruppens rapport om de övergripande ekonomisk-politiska åtgärderna med anledning av covid-19-pandemin, som offentliggjordes den 9 april 2020,
- med beaktande av investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset och investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset plus, som parlamentet antog den 26 mars 2020 respektive den 17 april 2020, och som framför allt ger medlemsstaterna större flexibilitet vid utnyttjandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna),
- med beaktande av det paket på 540 miljarder euro som Eurogruppen antog för att stödja medlemsstater, företag och arbetstagare under covid-19-krisen, via Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), Europeiska investeringsbanken (EIB) och det europeiska instrumentet för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation (SURE),
- med beaktande av förklaringen från kommissionens ordförande till Europaparlamentets plenarförsamling den 16 april 2020 om att tillfälligt höja taken för egna medel i EU:s långsiktiga budget från 1,2 % till 2 % av EU-27:s BNI före krisen,
- med beaktande av kommissionens ekonomiska vårprognos 2020, som offentliggjordes den 6 maj 2020,
- med beaktande av den tyska federala författningsdomstolens dom av den 5 maj 2020 om Europeiska centralbankens (ECB) program för köp av den offentliga sektorns tillgångar (PSPP) och av domstolens pressmeddelande av den 8 maj 2020,
- med beaktande av antagandet den 19 mars 2020 av en tillfällig ram för att göra det möjligt för medlemsstaterna att ytterligare stödja ekonomin i samband med covid-19-utbrottet genom att maximalt utnyttja den flexibilitet som föreskrivs i reglerna för statligt stöd,
- med beaktande av ECB-rådets beslut av den 18 mars om stödköpsprogrammet föranlett av pandemin,
- med beaktande av uttalandet från EU-ländernas finansministrar av den 23 mars 2020 om stabilitets- och tillväxtpakten mot bakgrund av covid-19-krisen,
- med beaktande av Parisavtalet som fastställer en global ram för att undvika farliga klimatförändringar genom att begränsa den globala uppvärmningen till en bra bit under 2°C och sträva efter att begränsa den till 1,5°C,
- med beaktande av Europarådets reviderade europeiska sociala stadga av den 3 maj 1996,
- med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som proklamerades av parlamentet, rådet och kommissionen i november 2017,

- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) preliminära bedömningsnot av den 18 mars 2020 *COVID-19 and the world of work: Impacts and Responses*,
- med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och av följande skäl:
  - A. Efter flera senarelägganden väntas kommissionen lägga fram ett uppdaterat förslag till flerårig budgetram för 2021–2027 i slutet av maj 2020, samt ett förslag till en återhämtningsplan som stöder återhämtning efter covid-19-krisen, med ökad finansiering och större resurser.
  - B. Covid-19-pandemin har fått massiva och omvälvande konsekvenser för medlemsstaternas ekonomiska system och har orsakat samhällsstörningar som särskilt har gått ut över sårbara grupper och arbetstagares inkomster och rättigheter. Den ekonomiska nedgången till följd av hälsokrisen är större än vad vi någonsin har sett. EU:s BNP beräknas krympa med omkring 7,5 % 2020, vilket är ett betydligt större ras än under den globala finanskrisen 2009, och förväntas bara återhämta sig med 6 % 2021.
  - C. Covid-19-pandemin har blottlagt konsekvenserna av en nyliberal EU-politik och frånvaron av samordning och solidaritet mellan EU:s medlemsstater vid hälsokriser, vilket också har försenat de nödvändiga åtgärderna för att stödja medlemsstater i stora svårigheter och främja ekonomisk och social återhämtning. EU har inte lyckats driva en gemensam linje mot viruset för att undvika att medlemsstaterna konkurrerar om knappa vårdresurser.
  - D. De offentliga hälso- och sjukvårdssystemen har varit och är fortfarande under stor press att säkerställa adekvat vård för alla patienter. De blir alltmer underfinansierade och försummade, dels på grund av liberaliserings- och privatiseringsprocesser, dels på grund av åtstramningsåtgärder på högerkanten.
  - E. Kommissionen har beslutat att aktivera den allmänna undantagsklausul som anges i tillväxt- och stabilitetspaktens regler för underskott i ett försök att uppmuntra medlemsstaterna till offentliga utgifter, men man har inte vidtagit några konkreta åtgärder för att ersätta den med en ny pakt för hållbar utveckling och sysselsättning.
  - F. ECB har förbundit sig att införa ett stödköpsprogram föranlett av pandemin till ett värde av 750 miljarder euro för att köpa värdepapper från den privata och offentliga sektorn, vilket delvis kommer att minska statsskulderna under krisen, samt 120 miljarder euro i kvantitativa lättnader och 20 miljarder euro i skuldköp.
  - G. Den 23 april godkände EU:s stats- och regeringschefer Eurogruppens beslut av den 9 april 2020 om ESM, tillsammans med besluten om EIB:s och kommissionens förslag, vilka utgjorde ett paket med ett värde av 540 miljarder euro, vilket är otillräckligt och i vissa fall olämpligt eftersom ESM-paketet föreskriver utlåning och

strikta villkor och inte säkerställer arbetstagarrättigheter och löner inom ramen för SURE.

- H. Covid-19-krisen påverkar ekonomierna i medlemsstaterna och regionerna mycket olika eftersom förutsättningarna för att bemöta den ekonomiska krisen i hög grad varierar. De medlemsstater och regioner som drabbas hårdast av hälsokrisen kommer också att drabbas hårdast i ekonomiska termer.
- I. I alla medlemsstater är det de mest utsatta befolkningssegmenten som kommer att drabbas hårdast av de ekonomiska konsekvenserna av hälsokrisen. Sociala, ekonomiska och regionala skillnader både inom medlemsstaterna och i EU som helhet kommer med all sannolikhet att öka.
- J. Det finanspolitiska utrymmet varierar i hög grad mellan medlemsstaterna. EU:s heterogena arkitektur, den varierande effekten av EU:s politik och det otillräckliga bemötandet av den ekonomiska krisen kan komma att leda till en ny statskuldkris.
- K. Det är alla europeiska aktörers skyldighet att omvandla sina ekonomier så att de stöder inkluderande, välavvägda och miljömässigt hållbara samhällen. En ekonomiskt meningsfull återhämtningslösning från EU får inte ytterligare öka medlemsstaternas skuldsättning.
- L. Under den förra krisen visade sig den nuvarande ramen för ekonomisk styrning, framför allt stabilitets- och tillväxtpakten, vara starkt konjunkturförstärkande och har därför förvärrat de ekonomiska skillnaderna i EU.
- M. De åtgärder som har antagits och som övervägs på EU-nivå är i hög grad otillräckliga som lösningar på problemen i den ekonomiska och sociala situation som har förvärrats av konsekvenserna av covid-19-utbrottet. Dessa åtgärder har blottlagt de djupgående motsättningarna inom EU och bristen på solidaritet och en adekvat respons på de enorma problem som medlemsstaterna och Europas befolkningar står inför, samtidigt som de tillmötesgår de europeiska stormakternas och de stora ekonomiska och finansiella gruppernas intressen, vilket framgick i det senaste mötet för Eurogruppen. Åtgärderna är begränsade och tillfälliga, och de är en produkt av en skuldsättningsideologi som lägger ytterligare skulder ovanpå redan ohållbara skulder enligt villkor som varken säkerställer arbetstagares eller befolkningars rättigheter eller tillgodoser medlemsstaternas behov, utan som i stället förvärrar obalanserna, ojämlikheterna och beroendeförhållandena inom EU.
- N. Covid-19-utbrottet får inte på något sätt användas som en ursäkt för att försena arbetet med att hantera klimat- och miljönödläget. Nu mer än någonsin finns det ett behov av och en möjlighet till en social och grön återuppbyggnad av vårt samhälle och vår ekonomi efter utbrottet.
- O. Både själva epidemin och den efterföljande ekonomiska och sociala krisen är globala problem. Konkurrens måste ersättas med solidaritet och samarbete på global nivå.
- P. ILO har angett att den ekonomiska kris och arbetsmarknadskris som påskyndats av covid-19-pandemin skulle kunna leda till att 305 miljoner heltidsjobb försvinner globalt under andra kvartalet 2020.

- Q. Personer i osäkra bostadssituationer, i osäkra och atypiska anställningar, i informella läger eller som är hemlösa och lever på gatan, som saknar tillgång till vatten och adekvat sanitet, och som inte heller har tillräcklig tillgång till information och ordentlig digital tillgång drabbas särskilt hårt av medlemstaternas nedstängningsåtgärder.

En ny, ambitiös och omorienterad flerårig budgetram som tillgodoser verkliga behov och uppfyller människors förväntningar

1. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt, som antogs den 14 november 2018, även om den var otillräcklig, och som bekräftades den 10 oktober 2019, om att åtagandebemyndiganden för perioden 2021–2027 bör fastställas till 1 324,1 miljarder euro i 2018 års priser (1,3 % av BNI för EU-27 före krisen). Parlamentet understryker att covid-19-krisen radikalt har ändrat hela det sammanhang som denna ståndpunkt antogs i. Parlamentet betonar därför att avsevärda anslag utöver anslagen i parlamentets ståndpunkt krävs för att hantera den pågående krisen, de växande ojämlikheterna och skillnaderna mellan medlemsstaterna och de allt svårare sociala, ekonomiska, territoriella, miljömässiga, sysselsättningsrelaterade och hälsorelaterade utmaningarna.
2. Europaparlamentet påminner om att sammanhållningspolitiken bygger på solidaritet och åter har visat sig vara en av de mest effektiva strategierna för att ta itu med de akuta utmaningarna i samband med covid-19-krisen. Parlamentet begär en förstärkt långsiktig budget för sammanhållningspolitiken och en grundligt reformerad och verkligt hållbar gemensam jordbrukspolitik med högre anslag i nominella termer jämfört med den fleråriga budgetramen för 2014–2020. Parlamentet påminner om att dessa två politikområden säkerställer konvergens, människors välbefinnande, en skälig levnadsstandard och landsbygdsutveckling, och bidrar till att minska sociala, ekonomiska och territoriella skillnader mellan regioner och medlemsstater.
3. Europaparlamentet understryker att alla framtida lagstiftningsändringar bör åtföljas av en översikt över möjliga budgeteffekter på sammanhållningspolitiken. Parlamentet betonar att sammanhållningspolitiken inte kan behandlas enbart som ett verktyg för att öka eller kanalisera andra medel och instrument, och understryker att om sammanhållningspolitiken ska hantera nya prioriteringar i till exempel hälso- och sjukvårdssektorn, sektorn för hållbar turism och kultursektorn, och fokusera mer på vissa sociala prioriteringar och arbetstagarprioriteringar så krävs kraftigt ökade resurser. Parlamentet påminner om att bidrag måste förbli det viktigaste verktyget i sammanhållningspolitiken, särskilt för att stödja offentliga och sociala tjänster samt små och medelstora företag. Parlamentet efterlyser en särskild skyddssköld för kommuner, som är mycket viktig eftersom krisen och de efterföljande negativa ekonomiska framtidsutsikterna kommer att orsaka avsevärda inkomstförluster, särskilt för kommuner, på samma gång som den ekonomiska bördan ökar.
4. Europaparlamentet påminner om att fred och solidaritet utgör EU:s grundläggande värden vilka konsekvent bör stödjas i EU:s budget. Parlamentet betonar dessutom den snabba globala spridningen av covid-19-pandemin och även dess allvarliga konsekvenser för tredjeländer. Parlamentet är övertygat om att det krävs solidaritet och internationellt samarbete för att komma till rätta med denna globala kris. Parlamentet kräver därför att anslag som rör försvaret, militären och den inre säkerheten upphör och att deras budgetar omfördelas till viktig konvergens- och solidaritetspolitik såsom

sammanhållning, jordbruk, humanitärt bistånd, samt till grannskaps- och utvecklingspolitik. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att givare inte omfördelar medel som redan avsatts för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) till andra prioriteringar med anknytning till insatser mot covid-19-krisen. Parlamentet anser att EU bör inkludera sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter i sina humanitära insatser och utvecklingsinsatser mot covid-19-pandemin.

5. Europaparlamentet betonar att covid-19-pandemin har visat på det akuta behovet av ökade och tillräckliga medel för Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC), Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) samt för de nationella myndigheter som ansvarar för dessa områden via EU-program.
6. För att bemöta covid-19-krisen anser Europaparlamentet att en större andel av den fleråriga budgetramen för 2021–2027 bör riktas mot nationella, regionala och kommunala offentliga tjänster, offentliga hälso- och sjukvårdssystem, forskning, fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead), utbildning, miljön och Life-programmen, små och medelstora företag, småskaligt kustfiske samt utvecklingspolitik och humanitära strategier.
7. Europaparlamentet betonar att det måste ske en 70-procentig minskning av koldioxidutsläppen senast 2030 för att uppnå målet på 1,5 grader i Parisavtalet, med beaktande av principerna om rättvisa i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC). Parlamentet understryker att målen i den fleråriga budgetramen för 2021–2027 om att integrera klimatfrågor och biologisk mångfald bör vara mer ambitiösa än de nivåer som anges i dess interimrapport. Parlamentet efterlyser ett utgiftsmål på 50 % för klimatet och miljön i nästa fleråriga budgetram.
8. Europaparlamentet efterlyser horisontell integrering av målen i Parisavtalet och av FN:s mål för hållbar utveckling. Parlamentet understryker att en rättvis övergång också bör betraktas som en övergripande EU-strategi som omfattar värden såsom respekt för sociala rättigheter och miljö rättigheter, människors välbefinnande och uppåtgående social, ekonomisk och territoriell konvergens, och som åstadkommer en genomgripande utfasning av fossila bränslen i linje med målen för 2030. Parlamentet betonar att fonden för en rättvis omställning bör tillämpa dessa värden och se till att den välbehövliga hållbara, inkluderande och socialt rättvisa övergången till en ekonomi utan koldioxidutsläpp kommer till stånd.
9. Europaparlamentet föreslår att prioriterade hållbara sektorer och budgetposter med stor förmåga att skapa ekonomisk aktivitet och högkvalitativa arbetstillfällen, särskilt att minska ungdomsarbetslösheten, bör tas upp i rubrikerna i den fleråriga budgetramen och få prioriterad finansiering, eftersom tanken är att medel ska anslås till projekt som kan sättas igång direkt.
10. Europaparlamentet framhåller än en gång sin avsikt att inte godkänna den nya fleråriga budgetramen utan en överenskommelse om ett reviderat och utökat EU-system för egna medel.
11. Europaparlamentet vill se en höjning för hela perioden 2021–2027 av EU:s tak för egna medel till 2 % i förhållande till EU-27:s BNI före krisen. Parlamentet betonar att de

ytterligare medel som en sådan höjning ger bör explicit tilldelas strategier som bidrar till en begränsning av covid-19, såväl som EU:s centrala social-, miljö- och solidaritetspolitik.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en ny, betydligt mer ambitiös och justerad flerårig budgetram för 2021–2027 i linje med ovannämnda principer, med ökad finansiering för sammanhållnings-, klimat-, sysselsättnings- samt hälso- och sjukvårdspolitiken.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart utarbeta en ambitiös och solidarisk beredskapsplan för den fleråriga budgetramen eftersom det är i princip omöjligt att i tid enas om den fleråriga budgetramen för 2021–2027 som ska träda i kraft den 1 januari 2021, för att förutom att tillhandahålla ett skyddsnät för unionsprogrammets stödmottagare genom en förlängning av 2020 års tak, även bidra på ett effektivt sätt till en begränsning av de många olika effekterna av covid-19. Parlamentet betonar att beredskapsplanen för den fleråriga budgetramen bör gälla i minst ett år, med början i januari 2021, och tillhandahålla lämpliga anpassningar, justeringar och lämplig flexibilitet samt riktade ökningar.

En socialt och miljömässigt rättvis återhämtningsplan som inte utesluter någon

14. Europaparlamentet beklagar att kommissionen är försenad med att lägga fram en återhämtningsplan och betonar behovet av effektiv samordning och planering på EU-nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en övergripande återhämtningsplan som bygger på gemenskapsmetoden och som gör det möjligt för medlemsstaterna att ställa om sina ekonomier på ett hållbart, sammanhållet och socialt balanserat sätt i linje med målen för hållbar utveckling.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en europeisk återhämtningsfond på minst 1,5 biljoner euro, finansierad med eviga obligationer med nollränta, som bör fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med sammanhållningsreglerna, och med hjälp av bidrag utan makroekonomiska eller andra villkor. Parlamentet anser att dessa obligationer bör köpas av ECB och undantas från kraven på efterlevnad av stabilitets- och tillväxtpakten tills dess att den upphävs.
16. Europaparlamentet påminner om att sammanhållning och konvergens bör vara hörnelarna i återhämtningsplanen. Parlamentet anser att återhämtningen i hela EU måste baseras på EU-omfattande instrument och strategier som inte ökar de skillnader som orsakas av krisens asymmetriska effekter. Parlamentet anser att en stark sammanhållningspolitik kommer att stödja återhämtningen i alla regioner, motverka ökade sociala, ekonomiska och territoriella skillnader och hjälpa de mest drabbade, de svagaste och de mest sårbara samhällena och människorna, samt främja hållbar tillväxt och skapa arbetstillfällen. Parlamentet anser att en omedelbar krishantering och likviditetsstöd bör fortsätta tills de hårdast drabbade medlemsstaterna, regionerna och sektorerna visar tydliga tecken på återhämtning. Parlamentet betonar att i syfte att bygga upp långsiktig motståndskraft mot kriser, ekonomisk stabilitet, social rättvisa och hållbar tillväxt måste återhämtningsplanen garantera ambitiösa offentliga investeringar som främjar hälsa, utbildning, den digitala ekonomin och miljön, samtidigt som man tar itu med strukturella utmaningar på ett kraftfullt sätt. Parlamentet vill att

återhämtningsplanen i alla avseenden ska ta full hänsyn till de yttersta randområdenas särdrag i enlighet med definitionen i artikel 349 i EUF-fördraget.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att de ökande ojämlikheter och den asymmetriska statskuld som orsakas av covid-19-pandemin inte åtgärdas med åtstrammingsåtgärder, utan med konkreta åtgärder, inbegripet bidrag utan ränta, samt ömsesidigt ansvar för och omstrukturering av nya skulder.
18. Europaparlamentet betonar att covid-19-utbrottet har visat på bristerna i marknadsekonomin, med produktion och handel som kontrolleras av multinationella företag och en uppblåst finansiell sektor. Parlamentet anser att en återhämtningsstrategi bör inriktas på långsiktiga offentliga investeringar i viktiga realekonomiska sektorer, som skapar högkvalitativa arbetstillfällen och en rättvis utveckling samt uppnår ambitiösa klimatmål. Parlamentet pekar på det akuta behovet av en offentlig investeringsplan för att främja utvecklingen av en offentlig produktiv sektor, särskilt för strategiska sektorer som omfattar bland annat läkemedel, sanitetsprodukter, personlig skyddsutrustning och medicintekniska produkter. Parlamentet betonar att statligt stöd och alla andra former av ekonomiskt stöd från medlemsstaterna och EU endast får beviljas företag som inte drar sig undan från att betala skatt och som inte har betalat utdelning.
19. Europaparlamentet anser att det totala paketet på 540 miljarder euro som godkändes av Eurogruppen den 9 april 2020 är långt ifrån tillräckligt med tanke på de ökade behoven. Parlamentet beklagar att dessa instrument huvudsakligen är skuldinstrument, vilket kommer att leda till att statskulden i alla medlemsstater exploderar. Parlamentet motsätter sig det begränsade tillämpningsområdet, den begränsade kapaciteten samt villkoren och övervakningen som kopplats till beloppet på 240 miljarder euro via ESM, vilket inneburit att de medlemsstater som är i stort behov av ekonomiskt stöd inte använder sig av dessa verktyg. Parlamentet uppmanar Eurogruppen att än en gång se över både nivån på stödet och villkoren i sitt förslag.
20. Europaparlamentet är djupt oroad över kommissionens statistiska metoder, särskilt de alltför optimistiska antaganden om hävstångseffekt som kommissionen tillämpar för att generera medel. Parlamentet är fast övertygat om att det inte kommer att räcka med att bara döpa om befintliga finansieringsinstrument för att få till stånd den akuta ekonomiska återhämtning och omställning som krävs.
21. Europaparlamentet noterar att covid-19-pandemin och den ekonomiska recession, det klimatnödläge och den extrema ojämlikhet som följer är oskiljaktigt förbundna. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka budgeten för investeringsplanen för ett hållbart Europa till 2 biljoner EUR för att finansiera en progressiv europeisk social och grön giv, i syfte att minska ojämlikheter, skapa miljoner nya arbetstillfällen, stärka den sociala och ekonomiska sammanhållningen samt hälso- och sjukvårdssystemens beredskap för framtida pandemier och hantera klimatnödläget. Parlamentet betonar att offentliga medel bör gå till offentliga projekt och gynna allmänheten. Parlamentet anser att kommissionens meddelande om en hållbar investeringsplan för Europa av den 14 januari 2020 är otillräckligt och alltför beroende av en mobilisering av privata medel med offentliga garantier.

22. Europaparlamentet efterlyser en europeisk stödplan för små och medelstora företag, i synnerhet för dem inom utbildning, idrott, kultur, medier samt inom kreativa sektorer och turism, som hör till de sektorer som drabbats hårdast av krisen.
23. Mot bakgrund av den tyska federala författningsdomstolens nyligen meddelade dom, uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att snarast förändra ECB:s mandat så att ECB som en sista utväg kan agera som en verklig långgivare i likhet med centralbanker i andra jurisdiktioner, och omfattas av fullständig demokratisk kontroll. Parlamentet påpekar att kommissionen kan komma till rätta med de nuvarande rättsliga svårigheterna genom att inneha obligationerna tills dess att nödvändiga lagändringar kan göras.
24. Europaparlamentet vill upphäva stabilitetspakten, lagstiftningen om ekonomisk styrning ("sexpaket" och "tvåpaket"), den europeiska planeringsterminen och budgetfördraget, och ersätta dem med en pakt för hållbar utveckling och sysselsättning, som kommer att garantera sysselsättning, inkluderande tillväxt och miljöskydd. Parlamentet understryker att EU och medlemsstaterna på detta sätt kommer att skapa det manöverutrymme som krävs för att främja offentliga investeringar, finansiera offentliga tjänster och deras sociala funktioner, främja ekonomisk verksamhet, särskilt inom produktionssektorerna, och möjliggöra offentligt ägande och kontroll av strategiska sektorer i ekonomin. Parlamentet understryker dessutom att detta kommer att säkerställa att den flexibilitet som EU nu tillåter inte kommer att följas av sådana åtstramningsåtgärder som utarmar stora delar av samhället, vilket skedde efter krisen 2008.
25. Europaparlamentet efterlyser en omförhandling av villkoren, löptiderna, räntorna och storleken på offentliga skulder, som gör att resurser kan omfördelas från skuldbetalning till akuta ekonomiska och sociala behov i medlemsstaterna.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att minimera biverkningarna av de nödvändiga lättnader vad gäller reglerna för statligt stöd som med största sannolikhet kommer att öka klyftan mellan medlemsstaterna och mellan företag.
27. Europaparlamentet betonar att för att få tillgång till eventuellt återvinningsstöd måste rättsstatsprincipen respekteras, 1,5-gradersmålet i Parisavtalet och 2030 års utsläppsminskningssmål uppnås, sociala mål såsom att minska fattigdom och inkomstskillnader uppfyllas samt skatteundandragande, aggressiv skatteplanering, skatteflykt och penningtvätt bekämpas.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utesluta offshorebolag och offshoreföretag som har ägnat sig åt skatteundandragande, skatteflykt eller skattebedrägeri från EIB:s program för att hantera de ekonomiska och sociala konsekvenserna av pandemin samt från annat offentligt stöd med anknytning till covid-19, i synnerhet arbetslöshetsprogrammet Sure.
29. Europaparlamentet anser att en mekanism för koldioxidbeskattning vid EU:s gränser, som effektivt beskattar ytterligare koldioxidutsläpp som genereras av produktion utanför EU och transport till unionen, bör kombineras med en överföring av miljöteknik genom beviljande av kostnadsfria licenser till utvecklingsländer.

30. Europaparlamentet betonar att arbetstagare under inga omständigheter bör betala för denna kris. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att finansiera återhämtningen genom proportionella förmögenhets- och inkomstskatter, att föreslå en ambitiös förmögenhetsskatt, att införa en ändamålsenlig proportionell bolagsskatt, särskilt för företag i finanssektorn som har dragit nytta av kortsiktiga och spekulativa transaktioner, och att stödja en skatt på finansiella transaktioner (Tobin-skatt).
31. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att anta åtgärder för att skydda jobben och lönerna för de miljoner arbetstagare som drabbas av krisen, och att garantera hälso- och arbetsvillkoren för de arbetstagare som bedöms vara väsentliga under krisen, och att även stödja dem ekonomiskt.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och regionerna att finansiera gränsöverskridande projekt för att främja ekonomisk och social utveckling med medel från det europeiska territoriella samarbetet, med betoning på småskaliga projekt, som kan vara avgörande för gränsöverskridande områden och euroregioner, och att underlätta arbetskraftens rörlighet över gränserna när hälsosituationen tillåter, bland annat genom att främja principen om lika möjligheter och genom att anpassa den administrativa, sociala och rättsliga ramen.
33. Europaparlamentet insisterar på att återhämtningsplanen och det reviderade förslaget till flerårig budgettram skyddar medel som avsatts för jämställdhet, kvinnors rättigheter, inklusive sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, mänskliga rättigheter och organisationer i det civila samhället, för att säkerställa kontinuiteten i programmen och ta itu med de oproportionerliga effekter som krisen kommer att ha på kvinnor, flickor och marginaliserade grupper.
34. Europaparlamentet efterlyser åtgärder som ser till att de insatser mot krisen som kommer att följa på den nuvarande pandemin inte innebär att de grupper som löper störst risk att drabbas av fattigdom och som redan är marginaliserade, inbegripet minoriteter och personer med migrantbakgrund, hamnar på efterkälken. Parlamentet begär att det reviderade förslaget till flerårig budgettram och återhämtningsplanen tillhandahåller tillräckliga och direkta investeringar till organisationer i det civila samhället, inbegripet organisationer som leds av migranter och minoriteter, fokuserar på dem som stöder marginaliserade grupper i samhället och ger dem möjlighet att nå ut till fler människor. Parlamentet vill att den nya fleråriga budgettramen ska säkerställa att resurser för mottagande av migranter och flyktingar, och att de tidigt integreras och inkluderas i den föreslagna asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), inte minskas, och att dessa grupper är berättigade till adekvat stöd oavsett invandringsstatus.
35. Europaparlamentet betonar att parlamentet är den enda demokratiskt valda institutionen i EU. Parlamentet beklagar tecknen på att dess ledande roll i förhandlingarna om den fleråriga budgettramen för 2021–2027 och återhämtningsplanen undergrävs. Parlamentet betonar att återhämtningspaketet bör vara omfattande och ingå i den nya, ambitiösa och justerade fleråriga budgettramen. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att respektera parlamentets befogenheter som medlagstiftare och att arbeta på ett sätt som medger full insyn. Parlamentet betonar att det inte kommer att göra det möjligt för kommissionen och Europeiska rådet att låta parlamentet hamna i en ”passar det inte så låt bli”-situation. Parlamentet betonar att alla åtgärder som genomförs av kommissionen

måste vara föremål för parlamentarisk granskning. Parlamentet vill se att beslut om att förbigå parlamentet upphävs.

o

o o

36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, Europeiska centralbanken samt till medlemsstaternas regeringar, parlament och arbetsmarknadspartner.